

21 Δεκεμβρίου 2021

«Που ΄ναι τα χρόνια...»: Αφιέρωμα στο Σταύρο Κουγιουμτζή, στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ Αφιέρωμα / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Πολυμέσα - Multimedia

Μουσικό αφιέρωμα στον κορυφαίο Έλληνα συνθέτη και στιχουργό Σταύρο Κουγιουμτζή, παρουσιάστηκε από το Μικτή Χορωδία Κοινωφελούς Επιχείρησης Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας - Νέας Χαλκηδόνας, την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Τη Χορωδία διηύθυνε η Μαέστρος Μαρία Κάτσαρη, και συνόδευαν οι: Λάμπρος Πανταζόπουλος, Μπουζούκι, Αφήγηση-Τραγούδι, Κωνσταντίνος Αμπατζούδης και στο πιάνο η Μαέστρος.

Η εκδήλωση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Η Χορωδία απέδωσε μερικά από τα πλέον γνωστά και αγαπημένα τραγούδια του Σταύρου Κουγιουμτζή, παρουσιάζοντας και ενδιαφέροντα στοιχεία για τη ζωή και το έργο του.

Μικρασιάτης στην καταγωγή, ο Σταύρος Κουγιουμτζής γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1932. Μπήκε στον χώρο της μουσικής σε ηλικία 15 ετών, με σπουδές στην σχολή πιάνου του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης. Πήρε πτυχίο πιάνου, αρμονίας, αντίστιξης, φούγκας και ενορχήστρωσης.

Το 1952, αναγκασμένος να θρέφει την μητέρα και την αδερφή του, αρχίζει να εργάζεται ως πιανίστας σε νυχτερινά κέντρα της Θεσσαλονίκης, όπου παθαίνουν υπερκόπωση τα χέρια του.

Τέλη του 1967 έρχεται με την οικογένεια του στην Αθήνα, όπου κάνει μαθήματα σύγχρονης μουσικής με τον Γιάννη Παπαϊωάννου, ενώ ολοκληρώνει και σπουδές στην βυζαντινή μουσική.

Το 1967 ήταν και η χρονιά που συνεργάστηκε με την δισκογραφική εταιρεία MINOS, και με τους τότε ανερχόμενους τραγουδιστές Γιώργο Νταλάρα, Χαρούλα Αλεξίου και Γιάννη Πάριο. Το 1966 μπαίνει δυναμικά και στο χώρο του θεάτρου.

Το έργο του Σταύρου Κουγιουμτζή, συνδέθηκε άρρηκτα με την φωνή του Νταλάρα. Ο συνθέτης ήταν ο πρώτος που κατάλαβε τις δυνατότητες και την ευαισθησία του Έλληνα ερμηνευτή.

Η πρώτη του εντύπωση ήταν καταπληκτική, όπως δήλωνε ο ίδιος ο συνθέτης, τονίζοντας ότι ο Νταλάρας ήταν ο ιδανικός ερμηνευτής των τραγουδιών του.

Ήταν ένας τραγουδιστής, που παρά το νεαρό της ηλικίας του, είχε μία μουσικότητα, μια εκπληκτική ευαισθησία στον ήχο του, στην έκφραση του και στο χρώμα της φωνής του. Αυτά προξενούσαν μία συγκίνηση σε όποιον το άκουγε και όπως έλεγε ο Κουγιουμτζής, το τραγούδι είναι ακριβώς αυτό το πράγμα, συγκίνηση.

Ο Νταλάρας ερμήνευσε τα καλύτερα τραγούδια του Σταύρου Κουγιουμτζή, κάνοντας τα τεράστιες επιτυχίες. Ο Γιώργος Νταλάρας πάντα λέει πως χρωστάει πολλά στον μεγάλο συνθέτη και πάντα έχει τραγούδια του στα προγράμματα και τις συναυλίες του.

Ο Κουγιουμτζής λάτρευε την ποίηση. Η ζωή του ήταν η μουσική και το διάβασμα. Εκτός από ποίηση, διάβαζε και φιλοσοφικά δοκίμια. Επηρεαζόταν πολύ από τα μεγάλα πνεύματα, πίστευε και σεβόταν πολύ τη γνώμη και τις απόψεις των μεγάλων ανθρώπων. Αγαπούσε πολύ την κλασική μουσική, θαυμάζοντας όμως και τους λαϊκούς συνθέτες.

Πέρασε πολλά χρόνια για να καταξιωθεί. Αυτό έγινε κυρίως μετά από ένα καταπληκτικό σημείωμα που έγραψε σε έναν δίσκο ο Γκάτσος και αφορούσε το έργο του συνθέτη.

Είχε πολύ καλές συνεργασίες με τον Καλατζή, τον Πάριο, την Αλεξίου, τον Μητροπάνο, τη Βίση, τη Μοσχολιού, το Σμοκοβίτη και με πολλούς εκπροσώπους του νέου κύματος.

Αν και εξαιρετικός στιχουργός των μεγαλύτερων επιτυχιών του, συνεργάστηκε με σπουδαίους στιχουργούς, δημιουργώντας για περισσότερο από 30 χρόνια, κλασικά

λαϊκά τραγούδια, με ιδιαίτερη απήχηση στον κόσμο.

Ακολούθησε μία ηθελημένη σιωπή από τα μέσα του 1980, γιατί δεν ήταν ο στυγνός επαγγελματίας, που θα συνέχιζε να γράφει για να γράφει. Όταν όμως αισθάνθηκε πως είχε να δώσει κάτι σημαντικό, έγραψε το 1997 το έργο «Ύμνοι Αγγέλων σε ρυθμούς ανθρώπων». Το 1998, κατόπιν προτροπής του Γιώργου Νταλάρα, έγραψε κομμάτια βασισμένα στην βυζαντινή υμνογραφία.

Μέσω των τραγουδιών του πέρασε στον κόσμο την αγωνία του για την ζωή και τα προβλήματα των ανθρώπων. Γεννήθηκε με μία πληγή μέσα του, την οποία δεν θέλησε ποτέ να κλείσει, γιατί θα ήταν σαν να έκλεινε τα μάτια στα προβλήματα του κόσμου.

Λαϊκός και λόγιος μαζί, δεν πίεζε καταστάσεις, δεν επεδίωκε να είναι στην πρώτη γραμμή. Ήταν αληθινά σεμνός, χαμηλών τόνων και απέφευγε τις συνεντεύξεις.

Είναι αναμφίβολα μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες στην ιστορία του ελληνικού τραγουδιού. Δημιουργός με έντονα προσωπικό ύφος που ξεχωρίζει με το πρώτο άκουσμα. Στα τραγούδια του συναντιούνται όλα τα στοιχεία της ελληνικής μουσικής παράδοσης και αυτό που τα χαρακτηρίζει, είναι οι καθαρές μελωδίες και η αμεσότητα.

Πηγαίος δημιουργός, με το έργο και την στάση του άφησε βαθύ αποτύπωμα στο ελληνικό τραγούδι.

Το αφιέρωμα μπορείτε να το παρακολουθήσετε εδώ:

[«Που ΄ναι τα χρόνια...» Αφιέρωμα στο Σταύρο Κουγιουμτζή](#)